

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБІТНИК!
Пишіть до своєї сторінки з фактами, з висловом, з критикою, з пропозиціями. Пишіть з усього і про все!

ТОВАРИШ РОБІТНИК!
Поміркуйте свою газету між робітниками в буржуазній Зброї своєї сторінки справжнього трудового товариства!

НЕ ВІРТЕ БУРЖУАЗНІЙ ПРЕСІ.

Буржуазна преса розписалася при кінці війни і з початком весня, що в Едмонтоні буде багато робіт. Робітники читають буржуазну пресу і думають, що то дійсно правда, що преса подає. Буржуазія хитра пресоголода про ті мині великі роботи в своїй пресі.

Робітники перечитали новинки, збираються і їдуть до Едмонтону, мовляв, в Едмонтоні багато роботи. Вони платять компанія за переїзд, приїжджають до міста, платять за їду, спання і т. ин. Так робітники себе нищать, не роздумуючи наперед, чи буржуазна преса пише правду, чи бреше. Прочитав новинку, зараз збирається і їде.

Не раз дописи з місцевостей в "У.Р.В.", що в такій то місцевості є велике безробіття і що робітники не їдять тулі. Та в той час несподівано робітники говорять, що то не правда, що "У.Р.В." пишуть і їдуть до тих місцевостей і там на місці аж перекопують на своїй власній шкурі. Тоді вже вірять, що "У.Р.В." писали правду.

Таке саме робиться під теперішній час і в Едмонтоні. Буржуазна преса розписалася, що в Едмонтоні є і буде багато роботи. Робітники почали їждити до Едмонтону з других місцевостей, а то і з других провінцій. Поприїждили звідкіль аж з провінції Онтаріо. Тепер в Едмонтоні велике безробіття. Роботи гроха є, але робітників без роботи є дуже багато. Робітники вгавають вулицями від одної півниці до другої, відбачуючи, що дістануть роботу. Так робітники маневрують цілими днями, а роботи як нема, так і нема. Півниці копають машинами, а людей тримають на те, щоб встривали стіни і копали рони під фундаменти, та возити конкрит і цеглу.

Хто дістав роботу, то так робить, що не має коли чола втерти від поту. Гонять людьми як собаками і ті "щасливі", що дістади роботу, мусять так виконувати її, як пави прикажуть! Десять робітників робить, а сот-

ка стоїть коло них і чекає, чи не сквітують когось, щоб самому стати на його місце. Робітники бігають за босами, а ті лише головами покручують, що не треба робітників.

Робітники ходять ссорнілі, виснажені голодом і холодом. Багато таких робітників, що може і по кілька днів нічого не їли. Капіталісти наживаються з праці робітника, а самі робітники з голоду примірають.

Таке справа мається з роботою в Едмонтоні. Робітники не можуть знайти ринку на свій товар. Не можуть продати своєї силки. Ходять і нарікають на свою долю, нарікають на тих агентів, що їх обдурили в старім краю, обіцяючи їм по \$5.00 а то й більше на день. Аж тут на місці перекопуються, що трудно заробити \$5.00 на тиждень. Ходять робітники і говорять, що машина забрала їх роботу і приходиться такій час, де треба буде нищити машину, як це зробили робітники в Вісмандітмі столітті в Англії. Невідомі робітники так говорять, що треба машину нищити, бо машина забрала від робітників роботу.

Та воно не так, як говорять. Машина нищити не треба. Нам треба старатися зніщити капіталістичний лад, капіталістичну систему, а не машину. Нам треба старатися, щоб робітникам кляса узяла машину у свої руки і на свою власність і запрягла машину до праці на користь працюючих, а не як тепер, що машинами користується тільки капітал.

А ми це можемо зробити, тільки нам треба організувати в одну сильну організацію працюючої кляси робітників і робітниць рільні. Тоді ми зможемо відсунути від влади капіталістичну клясу, а на її місце можемо поставити робітничо-селянську владу, яка буде обороняти інтереси працюючих. В той час ми будемо користуватися великими здобутками і машинами. Не будемо вганяти по вулицях за працюючими, як ті собаки за злобичею! Едмонтон, Альта. Робітник.

Я прочитую уважно всі дописи в "Укр. Роб. Вістях". Багато пишуть з других місцевостей, пишуть про усякі справи. Коли читаю дописи, в яких говориться, що ту і там у відділах наших організацій працюють товариші спільно з товаришками, яюсь ласке став на думці, радію з тієї дружньої об'єднаної організаційно-освітньої праці.

Радію і жалю, чому немає того в нас, в Торонто. Інструктора не маємо вже кілька тижнів. Як можемо, так відбачуємо свої засідання й мітинги. Зійдуться товаришки на мітинг, вирішуть щось, а там дасть один чи двох товаришів знехтують нашу ухвалу, мовляв, що на тих зборах відділу Жінсекції не було ні одного товариша й тому збори неважкі. Так наче-б то-

дись було, коли їм і так добре жилось. Так само Москва не прийшла і не назанула України силою своєї волі, але працюючий український нарід, бунтується проти різних граббегів, подав свою молодисту руку працюючим Росії, щоб спільними силами боротись проти буржуазії так російської, як і української.

А що пан М. Духовський так плаче на більшовиків, я думаю, що теж не без причини. Певно покинув він якийсь фортуночку на Україні. І чи не тому отакі паніскають зуби на більшовиків? Та я порадив би таким панам, щоб втерли собі табаки під ніс, а то й скорше вишлячуться.

Виділив в Едмонтоні "одинокий український тижневик "Західні Вісти". І на першій сторінці того тижневика бачимо, що є написано "одинокий в Альберті". Каді заглянути в середину того однокого, бачимо, що він не є сиротою, але має в Канаді і рідню. А рідню того "одинокого" можна пізнати по тім, що кричить без перестанку на більшовиків, як і оті "Західні Вісти".

В тих то "Західних Вістях" за дня 19. квітня була поміщена стаття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Яківсь зайшла мова про товаришин на зборях ТУРФДім. Коли одна з членкинь Жінсекції хотіла сказати дещо в тій справі, її не дали навіть дорядчого голосу не то рішачого. І багато можна-б сказати це про нелад у нашій праці. Я гадаю, що можна це злю усунути, треба тільки доброї волі в деяких товаришів. Співпрацюють же всі відділи ТУРФДім з відділами Жінсекції й Секції Молоді, чому-б воно мало бути в нас навпаки?

І коли взяти загально, то п'єса ота в нас випала досить добре. Правда, були і деякі недостачі, хоч деякі з них можна оправдати, беручи на увагу, що п'єсу грали робітники й робітничі, які по пізодній, тяжкій, фізичній праці мусять ще і до оціни готовитись.

Перша дія випала слабо, за те друга, третя і четверта дії вийшли добре. Співи теж вийшли гарно. Недостачі й по-

ОТ ЧОМУ СКАЛЯТЬ ЗУБИ.

Виходить в Едмонтоні "одинокий український тижневик "Західні Вісти". І на першій сторінці того тижневика бачимо, що є написано "одинокий в Альберті". Каді заглянути в середину того однокого, бачимо, що він не є сиротою, але має в Канаді і рідню. А рідню того "одинокого" можна пізнати по тім, що кричить без перестанку на більшовиків, як і оті "Західні Вісти".

В тих то "Західних Вістях" за дня 19. квітня була поміщена стаття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

Що царська Росія держа з того володєє — це так. Граббича, бо тоді в Росії занував імперіалізм, а як такий, він вже з природи має граббичинську владу, зазіхаючись на чужі держави й народи. Та панковий Духовському не є парат ходити, а радниську владу, що є зарис стяття пана М. Духовського п. н. "Природа тягне вовка до ліса". У тій статті Духовський говорить так: "Росія вже з давен давна була граббичинською державою і жила граббичком дру- гих держав, а переважно України. А по жовтневій революції Росія пішла перефарбувалася на червону, а в суті осталась і на далі тую, чим була поперед..."

ТОВАРИШИ! ЧИТАЙТЕ ЛІТЕРАТУРУ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ!

КОЖНИЙ з нас повинен цікавитися боротьбою пролетаріату міста і села на Західній Україні. А щоб бути в курсі усіх справ, треба читати літературу Західної України, головно-ж видання Комуністичної Партії Західної України. В нас воно є дістати садуючі видання Комуністичної Партії Західної України:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. FRITCHARD & McGREGOR STS. WINNIPEG, MAN.

ВІДГРАЛИ П'ЄСУ "НАЙМИТ".

Стараням драмгуртка при відділі ТУРФДім в Оттаві, онт., відіграно 12-го травня п'єсу на 4 дії п. н. "Наймит". Ота п'єса представляє образ з великого перелому і нового устрою, який принесла пролетарська революція на сході Європи, на землях бувної царської Росії. В цій п'єсі бачиться ту велику зміну, що радниська влада дала усім трудящим й понево- лям, бачиться те розкріпачення жінки, що через довгі віки була поневолена всіма й усюду. А сьогодні вона нарівні з мужчи- ною бере участь в будові своєї пролетарської держави.

З другої сторони в тій п'єсі змальовується оте велике не- вдовлення тих, що колись жи-

ли й панували коштом трудя- щих, а сьогодні мусять брати- дитися до праці. І тяжко їм пого- дитись з тим клічем: "Хто не робить, той не їсть". Сама п'є- са завоює собі глядачів й за- ставляє їх пригадуватись над не одним питанням.

І коли взяти загально, то п'єса ота в нас випала досить добре. Правда, були і деякі недо- стачі, хоч деякі з них можна оправдати, беручи на увагу, що п'єсу грали робітники й робіт- ничі, які по пізодній, тяжкій, фізичній праці мусять ще і до оціни готовитись.

Перша дія випала слабо, за те друга, третя і четверта дії вийшли добре. Співи теж вийшли гарно. Недостачі й по-

СПОРТОВИКИ ВСТРОЇЛИ КОНЦЕРТ.

В неділю, 12. травня, український відділ Робітничого Спортового Товариства в Торонто, онт., устроїв концерт на славу дошну У.Р.В. в Торонто. Не далеко від відкриття концерту була саля У.Р.В. вже зарепо- нує саляхчимами.

ВІДБУВСЯ МІТІНГ ЗАЛІЗНО-ДОРОЖНИКІВ.

Дня 24-го травня ввечерю, залізничники робітники міста Вінніпегу відбули свій мітінг в Колумбус саля, на яким вибрали офіцерів в своїй новій дивізії Канадського Брацтва Залізничних Робітників.

ВПАВ ЖЕРТВОЮ КАПІТАЛУ.

Дня 30. квітня впав жертвою виснагу праці молодий український робітник тов. Іван Коробін. Йому було ледви 16 років, а вже мусяв працювати важко на своє життя. Він мав вікна на 9. поверсі в тутешньому банку і впав відтам на долину.

В НАС ВІДБУВСЯ МІТІНГ РЗТ.

До нас у Кардіф, Альта., за- гостив організатор тов. Кліба- невський на 25. квітня. На мітінгу Р.З.Т. він розповів нам, як зарепола організація Р.З.Т., скільки вона виплатила запо- мого членам і членкиням, а скільки дала померлого рідні померлих членів і членкинь.

ДЯКУЮ ЗА ПРАЩАЛЬНУ ВЕЧІРКУ.

Цю дорогою хочу аложити подяку нашим організаціям: відділові ТУРФДім, Жінсекції й Секції Молоді в Трапскона, Ман., за туку велику несподі- ванку для мене й моїх дітей.